

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **L. L., nar. ..., státní příslušnost Ukrajina, v ČR bytem P. – Ch., B. 2345/3**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem AK Čechovský & Václavek, s.r.o., se sídlem v Praze 1, Opletalova 25, proti žalovanému **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, Praha 3, Olšanská 2**, o správním vyhoštění, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2017, čj. CPR-27372-2/ČJ-2016-930310-V242

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný vydal dne 24. 2. 2017 rozhodnutí čj. CPR-27372-2/ČJ-2016-930310-V242, kterým zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 3. 10. 2016, čj. KRPE-23261-41/ČJ-2016-170022-SV. Rozhodnutím orgánu I. stupně bylo žalobci uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., současně bylo rozhodnuto, že cizinci se stanoví doba 1 roku, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

Žalobce se bránil žalobou, v níž uvádí, že žalovaný nezjistil řádně stav jeho věci, své rozhodnutí nedostatečně odůvodnil, důkazy hodnotil v neprospěch účastníka řízení. Uvedl, že neexistuje jediný důkaz, že žalobce uzavřel pracovněprávní vztah, toto toliko plánoval. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 4 Ads 177/2011 z 27. 4. 2012 namítá, že v případě žalobce není naplněna ani trvalost jeho činnosti, která tak není nelegální prací. Tou je pouze pracovní činnost, vykonávaná v rozporu s povolením k zaměstnání. Správní orgán nenařídil ústní jednání, ani neoznámil, že bude provádět dokazování mimo ústní jednání. Rozhodnutí správních orgánů pak žalobce rovněž považuje za nepřiměřená, a to jednak co do formy zvoleného opatření, pak i co do jeho délky. Společenská nebezpečnost údajného protiprávního jednání žalobce je velmi malá, na druhé straně pak stojí dlouhodobost jeho pobytu, integrace do společnosti a sociální vazby v České republice. Nepřiměřenost žalobce spatřuje i co do dopadu do jeho rodinného a soukromého života – viz např. rozhodnutí NSS z 6. 8. 2013, čj. 8 As 68/2012. Žalobce navrhuje z uvedených důvodů zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Žádá přiznání náhrady nákladů řízení.

Žalovaný reagoval písemným vyjádřením ze dne 17. 3. 2017, v němž odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, je přesvědčen, že přezkoumatelným způsobem odůvodnil naplnění znaků skutkové podstaty ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., byly zjištěny a doloženy relevantní podklady pro konstatování protiprávního jednání žalobce. Žalovaný je dále přesvědčen, že správně a přiměřeně rozhodl i o dopadu vyhoštění do soukromého a rodinného života žalobce dle § 119a odst. 2 ve spojení s § 174a cit. zákona. Navrhuje proto zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud ve věci jednal dne 24. 4. 2017, kdy zástupce žalobce poukázal zejména na namítané porušení ust. § 3 správního řádu ze strany žalovaného, rozhodnutí je založeno prakticky toliko na výpovědi žalobce, který není právně sečtělý a prakticky v rozhodné chvíli nevěděl zcela přesně, na základě jakého dokumentu skutečně pracuje. NSS přitom ve svých rozhodnutích zdůrazňuje v obdobných případech naplnění všech znaků nelegální práce, zejména soustavnost, pokyny domnělého zaměstnavatele a další znaky. Opětovně připomněl, že žalobce považuje za zcela nedostatečné odůvodnění zásahu do rodinného a soukromého života, žije na zdejším území řadu let a plně ovládá český jazyk. V době, kdy bylo možné vydat rozhodnutí o povinnosti opustit zdejší území, se jeví aplikace vyhoštění jako neúměrně přísná. Žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k dalšímu řízení. Na náhradu nákladů řízení jsou účtovány náklady právního zastoupení žalobce. Žalovaný se k nařízenému jednání omluvil.

Ze správního spisu soud konstatoval, že dne 17. 3. 2016 učinilo Krajské ředitelství Policie Pardubického kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, úřední záznam, z něhož plyne, že žalobce byl kontrolován hlídkou žalovaného, ve spolupráci s Oblastním inspektorátem práce pro Královéhradecký a Pardubický kraj, v provozovně společnosti Kögel, s.r.o., Choceň, Dvořisko 1219, kdy cizinec uvedl, že pobývá na území ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem pobytu Podnikání – OSVČ, s platností od 1. 11. 2015 do 31. 10. 2016. K výkonu své pracovní činnosti cizinec uvedl, že pracuje na základě dohody o provedení práce, uzavřenou s firmou BINYAPI AUTOMOTIVE, s.r.o., Pardubice, 17. listopadu 237, tuto předložil p. V., který ji měl k dispozici. Zde popsána práce, odměna, dále i předložena kopie Informace o nástupu cizince do zaměstnání, podaná ÚP. Předloženy byly docházkové listy cizince za období 1. 2. – 29. 2. 2016 a 1. 3. – 20. 3. 2016, z nichž patrný výkon zaměstnání pod záštitou firmy BINYAPI AUTOMOTIVE minimálně od 1. 2. do 16. 3. 2016. K dispozici dále poskytnuty objednávky

služeb výroby svařenců a dílů dle přílohy. Hlídka konstatovala, že je důvodné se domnívat, že cizinec vykonával pracovní činnost v rozporu s vydaným povolením k dlouhodobému pobytu v ČR za účelem Podnikání – OSVČ, neboť se nechal zaměstnat právnickou osobou, pro výkon takové činnosti není držitelem povolení k zaměstnání, zaměstnanecké karty nebo modré karty. Jako přílohy jsou ve spise cit. dohoda o provedení práce ze dne 18. 1. 2016, s otiskem razítka firmy a podpisem a s podpisem zaměstnance. Dále Informace o nástupu zaměstnání - vyslání k plnění úkolů vyplývajících z uzavřené smlouvy, dvě listiny o docházce osoby – 908934 L. L., dvě výše cit. objednávky výroby kovových konstrukcí a dílů. Ze dne 17. 3. 2016 se dále ve spise nachází:

- Úřední záznam o zajištění cizince
- Rozhodnutí o eskortě
- Výpis z veřejné části Živnostenského rejstříku
- Oznámení zahájení správního řízení
- Protokol o vyjádření účastníka (v tomto popsal žalobce svůj pobyt v ČR, informaci o své rodině, žijící na Ukrajině a rodičích, žijících s povoleným trvalým pobytem v ČR, popsal domluvu prací s panem P. a panem P., uvedl, že žádnou smlouvu dosud neobdržel. Pracuje od 19. 1. 2016, domníval se, že vše je v pořádku. Pracovní právní vztah měl uzavřen ústně, v návratu na Ukrajinu mu nic nebrání, v místě bydliště je bezpečno. Veškerou korespondenci je možné zasílat na jeho adresu v Praze).

Dne 24. 3. 2016 vypracováno Uvědomění o prováděném úkonu – výsledku svědku, doručena navrátna bez převzetí zásluky. Z 6. 4. 2016 je přítomen Protokol o výsledku svědka – L. P. – jednatelka firmy Kögel, s.r.o., ze dne 7. 4. 2016 Protokol o výsledku svědka – M. P. – zástupce firmy BINYAPI AUTOMOTIVE, s.r.o. Dne 21. dubna 2016 byl sepsán Protokol o vyjádření účastníka správního řízení, kdy žalobce uvedl, že byl na Ukrajině, proto si nepřevzal zásluky, ve firmě již nepracuje, již obdržel odměnu za tamní práce, dodnes neobdržel smlouvu. Uvedl, že podpis na smlouvách není jeho. Je si vědom, že porušil podmínky možné práce, lituje toho, má požádáno o trvalý pobyt. Dne 26. 4. 2016 provedl žalovaný výslech svědka P. G., který se vyjádřil ke skutečnostem domluvy práce žalobce. Z 19. 5. 2016 je datováno Závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, vypracované k žádosti žalovaného MV ČR v Praze s tím, že toto je možné. Výzva k vyjádření se k podkladům ze dne 19. 5. 2016 nebyla opakovaně žalobci doručena, obálky jsou přítomny s tím, že nedošlo k jejich vyzvednutí. Dne 15. 6. 2016 obsahuje spis sdělení zástupce žalobce o převzetí zastoupení, dne 23. 6. 2016 opětovná výzva k vyjádření se k podkladům – doručována zástupci žalobce, dne 12. 7. 2016 zástupkyně žalobce nahlížela do spisu, učinila fotokopie dokumentů a dne 26. 7. 2016 žalovaný obdržel vyjádření zástupce žalobce k podkladům. Dne 3. 10. 2016 bylo žalobci uloženo orgánem I. stupně správní vyhoštění, doba, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států EU byla stanovena na 1 rok.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal.

Podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, vydá policie rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, a to až na 5 let, je-li cizinec na území zaměstnán bez oprávnění k pobytu, anebo povolení k zaměstnání, ačkoliv je toto povolení

podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval. **Z ust. § 119a odst. 2** pak plyne, že rozhodnutí o správním vyhoštění nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince. **O přiměřenosti pojednává § 174a cit. zákona.** Zde se uvádí, že při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

Krajský soud po přezkoumání a projednání věci konstatuje, že žalobní námitky nepovažuje za důvodné. Ze správního spisu plyne, že žalobce sám v průběhu své výpovědi uvedl, že pracuje na základě dohody o provedení práce, kterou zástupce firmy předložil kontrolnímu orgánu. Poté sice žalobce tvrdil, že smlouvu nikdy nepodepsal, je však od počátku opatřena podpisem, který vcelku po porovnání s podpisem žalobce na plné moci, udělené zástupci, koresponduje s podpisem, který je k dispozici na této plné moci. Dohoda o provedení práce nese datum 18. 1. 2016. Tato dohoda je uzavřena mezi s.r.o. BINYAPI AUTOMOTIVE se sídlem v Pardubicích a jako zaměstnanec firmy je označen žalobce, jako pravidelné pracoviště je Choceň, jako nadřízený pracovník je označen Ing. M. P., je sjednána odměna za provedenou práci a jsou ujednány pracovní podmínky. Posléze v rámci výpovědi žalobce uvedl, že pracovní právní vztah měl domluven ústně. Uvedl mj., že stroje a pracovní pomůcky náleží firmě, která ho zaměstnala, pracovní dobu mu určil mistr, docházka byla zřejmě vedena dle čipové karty, kterou obdržel. Byl podřízen mistrovi a kontrolnímu pracovníkovi. Ze všech uvedených skutečností, které vyplývají z průběhu správního spisu, žalovaný, dle přesvědčení soudu správně, uzavřel, a toto i objektivně odůvodnil na str. 3 a 4 svého rozhodnutí, že žalobce u cit. firmy vykonával nelegální práci ve smyslu ust. § 5 písm. e) bod 2 zákona č. 435/2004 Sb., tedy tak, jak i formuloval a vyjádřil Nejvyšší správní soud v Brně ve svém rozhodnutí ze dne 27. 4. 2012, čj. 4 Ads177/2011-120, kdy za takovou práci považoval práci cizince, který nedisponuje příslušným povolením, a tuto vykonává soustavně, podle pokynů a za mzdu, plat nebo odměnu. V daném případě soud shledal naplnění všech těchto atributů a z průběhu správního spisu o tomto závěru neměl pochybností. Konečně, ve výpovědi ze dne 21. dubna 2016, kdy se žalobce dostavil k podání výpovědi, sám uvedl, že si je vědom, že takto pracoval v rozporu se svým živnostenským listem, ovšem uvedl, že jeho držení zaměstnavateli sdělil a nevěděl, že je vyhotovena výše cit. smlouva. Charakter vykonávané činnosti pak jasně vyplývá i z výpovědi svědků, a to p. P. a p. P. a konečně i ze skutečnosti, že zaměstnavatel žalobce ohlásil řádně jako zaměstnance na příslušném úřadu práce. K námitce žalobce o nepřiměřenosti uloženého vyhoštění pak soud poukazuje na skutečnost, že s ohledem na možné uložení vyhoštění v délce až pěti let u zjištěného výkonu zaměstnání bez patřičného povolení, soud v uložení vyhoštění na dobu 1 roku nepřiměřenost za daných okolností nespátřuje. Pokud se pak týče podmínek ust. § 174a zákona o pobytu cizinců, žalobce byl opakovaně řádně vyslechnut, byly zjištěny všechny okolnosti, které zákon předpokládá k řádnému zhodnocení věci. Žalobce neuvedl nic, co by mohlo vést k závěru, že jeho návrat do vlasti není z určitého důvodu možný, na Ukrajině má manželku a děti. Okolnost, že v ČR pobývá delší dobu a žijí zde jeho rodiče, se pak naopak zcela jistě promítla právě i v době trvání vyhoštění. Ministerstvo vnitra ČR dne 19. 5. 2016 vypracovalo Závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, které po řádném zhodnocení věci a odůvodnění považuje za možné. Žalobce byl řádně vyzván k seznámení se s podklady žalovaného, toto se opakovaně nepodařilo doručit na uvedenou adresu, posléze pak byl

k témuž úkonu vyzván zástupce žalobce a spis obsahuje záznam o seznámení se spisem ze dne 12. 7. 2016. Byla sdělena námitka o nepřiměřenosti zásahu do soukromého života žalobce a žalovaný pak vydal rozhodnutí dne 3. 10. 2016. Na uvedeném postupu žalovaného soud proto nespátřil žádného pochybení. Po přezkoumání a projednání věci tedy krajský soud uzavřel, že žalovaný nepochybil v daném případě ani procesně, ani věcně, žalobní námitky tak nejsou oprávněné. Soud po provedeném řízení zamítl žalobu jako nedůvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 24. duben 2017

JUDr. Jana Kábrtová
samosoudkyně